

MISIONARUL VIETII CRESTINE

De aceea a zis Isus: Pe „oricine Mă va mărturisi pe Mine înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu pe el înaintea Tatălui Meu care le este în ceruri”.

(Matei 10,32)

Și a zis Isus Apostolilor săi: Mergeți în toată lumea, vestiți Evanghelia la toată făptura (Marcu 16, 15).

Învățându-i să păzească toate, câte v'am poruncit: și Iată Eu cu voi sunt în toate zilele până la sfârșitul veacului Amin. (Matei 28, 20).

Este scris: „Dacă mărturisești cu gura ta că 'sus este Domnul și crezi în inima ta că Dumnezeu l-a înviat pe El din morți, vei fi mântuit”.

(Romani 10,9)

Să-L mărturisim pe Domnul

MERGEȚI. VESTIȚI EVANGHELIA LA TOATĂ FĂPTURA — O PORUNCĂ DATĂ APOSTOLILOR ȘI TUTUROR CRESTINILOR CELOR VII ȘI BIRUITORI DOMNUL N'ARE COPII MUȚI—FII O LUMINĂ PENTRU CEI DIN JURUL TĂU

Toate trec și toate pier spune o cântare creștinească... Totul este deșertăciune și goană după vânt—zice Eccleziastul. Bogății, palate, plăceri, cinste și tot rodul muncii și sforțării or omenești este sortit focului (I Petru 3,70). Așa că, pe dreptul vorbind, omul se trudește ca să pregătească hrană pentru vâpăile ce vor mistui în curând pământul acesta.

Atunci! Trăim degeaba, vor zice unii. Desigur, dacă trăiești numai pentru cele trecătoare, ai trăit degeaba. Dar stai omule, că rostul nostru, nu-i să strângem la gunoarie cu grebla grijilor de toate zilele.

Menirea noastră este să cunoaștem pe Dumnezeu, pe Domnul Isus Hristos și Cuvântul Său și să ne pregătim pentru viața veșnică ce urmează după visul scurtei noastre viețuiri de pe pământ.

Că acest lucru este foarte însemnat pentru noi e de ajuns să ne dăm seama numai de marele fapt al venirii în lume, a Mântuitorului nostru.

Vieța Lui, Osteneala și Faptele Lui, Cuvintele și Rugăciunile Lui și toată truda încununată cu Jertfa de pe cruce, îți strigă și-ți spune: Omule patria ta nu este aici.. tu nu ești creat pentru pământ ci pentru cer.. Omule, nu lepăda moștenirea ta dumnezească! Vino la Isus Prime te iertarea păcatelor dela El

și trăiește o viață în legătură cu Dumnezeu, până când te vei muta „acasă” în cetatea cea stătătoare a mântuirii pregătite de El

Este atât de însemnat lucru mântuirea, încât atunci când cineva ajunge să-o înțelegă și să guse din

re de misionari, apostoli, mărturisitori și mucenici cari au cutreerat lumea vestindu-L pe Domnul până la moarte. Sute și mii de misionari își sacrifică și azi viața pentru a duce lumina celor ce sunt în întunecul neștiinței și păcatului.

Domnului cu fapta și cu cuvântul tău.

Mântuirea e condiționată de mărturisire. Dacă mărturisești cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu l-a înviat din morți, vei fi mântuit (Romani 10, 9). Și Domnul spune: Pe oricine mă va mărturisi pe mine înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri (Matei 10,32). O vorbă spune: Luminează unde ești. Rodește unde te găsești. Iată ce trebuie să faci și să fii: Un pom roditor în locul unde ești plantat.

O servitor se găsea în casa unor necredincioși — ateii. De 10 ani se afla în casa necredincioșilor și adesea inima ei a fost jignită adânc de lucrurile văzute și cuvintele auzite acolo. Întrebată de ce nu pleacă din casa aceasta, ea răspunse: Domnul Isus m'a așezat aici să-i slujesc ca maritor. Dacă mă duc de aici nu va mai fi nimeni să țină făclia aprinsă.

Ocupația cea mai bună pentru un credincios este să-l mărturisească pe Domnul acolo unde el l'a așezat.

Astăzi când păcatul, fărâdelegea și ura a cuprins întreagă omenirea fiecare credincios trebuie să fie—să se facă un misionar al dragostei.

El ne-a dat o pildă. Să călcăm pe urmele Lui. (I Petru 2,21) I. M.



rodul ei, se face un nebun pentru Hristos, disprețuiește lumea cu toate deșertăciunile ei, nu mai vrea să știe altceva, decât pe Isus Hristos și acela răstignit (I Cor 2,2)

Astfel s'a născut raiiada cea m-

Dar un misionar poți fi și tu iubite frate. În locul unde ești, în casa ta, în satul tău, în fabrica sau întreprinderea în care te găsești, tu trebuie să fii un mărturisitor al

O MICĂ LECȚIUNE BIBLICĂ

Ce spune Sf. Scriptură despre smerenie și mândrie

Mândria sau Trufia

Mândria nu este permisă—Deuteronom 17,13; I Samuil 2,3; Proverbe 3,5-7; 27,21; Eccl. 7,16; Ieremia 9,23; 13,15; Romani 12,3,16.

Mândria este păcat—Proverbe 21,4; Iacob 4,16;

Dumnezeu urăște mândria — Proverbe 6,16 17; 8,13; 16 5; Amos 6,8; Luca 16,15;

A fost osândită de Domnul — Matei 20 26; Marcu 9,35; 10,43,44.

Mândria vine din inimă Marcu 7,21-23.

Trufia își are rădăcină în:

Îndreptățirea de sine — Proverbe 28,26; 30,12; Isaia 65,5; O ia 12,9; Luca 18,11,12; Apocalips 3,17.

În falsa știință — Proverbe 26 12 Ieremia 9,23; I Corinteni 8,1-2; I Timotei 6,4.

În bogăție — Deuteronom 8,12-14,17; Psalm 48, 6 în unele Psalți (49,6) Proverbe 28,11; Ieremia 9,23; Osia 13,6; I Timotei 6,17.

În încrederea în sine — Matei 26,33 35.

În putere — II Cronici 26,16,

Isaia 10,13; Iezechiel 28,5; Ieremia 9,23;

În situația religioasă (în care s'ar găsi cineva) — Isaia 18 2; Ieremia 7,4; Ioan 8,33

Între cei neîncreoși (fără experiență) I Timotei 3,6.

Mândria este o însușire:

a diavolului — Isaia 14,12-15; I Timotei 3,6.

A lumii — I Ioan 2,16.

A învățătorilor mincinoși — Matei 23,5-7; Marcu 12,38-39; Luca 11,43, 20,46; Coloseni 2,18; I Timotei 6,3-4; II Petru 2,18; Iuda 16.

A celor răi. — Psalm 11,4 [sau 12,4]; 16,10; 72,6-9; Proverbe 30 12 Habacuc 2,4; Romani 1,30; I Corinteni 5,2; Iuda 16.

Mândria duce pe oameni la:

necredință — Ioan 5,44.

Impotrivire contra lui Dumnezeu — Deuteronom 1,4; 17,12; Neemia 9,16,29; Ieremia 13 10.

Uitare de Dumnezeu — Deuteronom 8,14; Ozia 13,6

Nesocotirea și lăsarea datorii-

Smerenia sau umilința

Smerenia e poruncită. Rom. 12, 3,16; Ef. 4,1,2; Filip. 2,3; Col 3, 12; Iac. 4,10; I Petru. 5,5,6

Hristos pildă de smerenie Mat. 11, 29; Luc. 22,27; Ion 13,14,15; Filip. 2,4,8.

Smerenia e neapărat trebuincioasă pentru mântuire Matei 18,4.

Smerenia e o calitate a credincioșilor. Ps. 32,2: 68,32; 130,1.

Credincioșii trebuie:

să se îmbrace cu smerenia Col. 3, 12; I Petru. 5,5.

să umble cu smerenie Ef. 4,1,2.

să fie plini de smerenie înaintea lui D-zeu Iac 4,10; I Petru. 5,6.

să se învețe smerenia lui Hs. Mat 20,27,28; Mar. 10,44,45; Luc. 22,26, 27; Ion 13,14—17; Filip. 2,5—8.

să se privească ca slugi netrebnice Luc. 17,10

să se considere mici prin smerenie I Cor 15,9; Ef 3,8; Filip. 2,3

și atribue lui D-zeu virtuțile ce le au, Genesa. 32,10; 41,16; Ps. 114,1

Daniel 2,30; I Cor. 15,10; 2 Cor. 4,7 să fugă de smerenie falsă. Col. 2,18,23.

Cei cari au smerenie:

primesc grația lui D-zeu. Prov. 3,34; Iac. 4,6 și I Petru. 5, 3.

sunt auziți de Dumnezeu. Psalm 9, 12, 10,17.

sunt izbăviți de Dumnezeu Iov 22,29; Psalm 33,18; 75,9; 148,4; Sofonia 2,3.

se înalță de Dumnezeu Iacob 4,10; I Petru 5,6.

sunt băgați în seamă de Dumnezeu. Psalm. 50,17; Isaia 66,2.

sunt purtați de Dumnezeu. Psalm 50,17. Isaia 66,2.

sunt învățați de Dumnezeu Psalm 24,9. Proverbe 11,2.

se bucură de comunicarea cu Dumnezeu Isaia 57,15.

se vor înălța. Iov 22,29; Matei 23, 12; Luca 9,48; 14,11; 18,14.

vor dobândi împărăția cerurilor. Matei 5,3; 18,4 Luca 18,17.

vor fi mari în împărăția cerurilor, Matei 18,4; Luca 9,48

Hs. a fost trimis să predice săracilor Evanghelia. Isaia 61,1; Luca 4,18.

Smerenia e urmată de cinste și slavă Proverbe 15,33; 18,12; 29,23,

O veste de bucurie pentru cititorii noștri

Incepem publicarea unui rând de învățături luate din Scrierile părinților apostolici (ucenicii și cei dintâi urmași ai sf. apostoli)

Se numesc *părinți apostolici* acei scriitori creștini ai întâiilor veacuri, cari au fost ucenici direcți ai sfinților apostoli, și cari au urmat în scrierile lor cu credincioșie învățătura primită de la apostolii Domnului

Aceste scrieri au mare valoare și se aseamănă mult cu scrierile canonice ale Sf. Scripturi a Noului Testament și în deosebi cu epistolele apostolilor.

La început ele se citeau chiar în biserică întocmai ca și cărțile sfinte. Unii le-au adăugat chiar la celelalte cărți ale

Bibliei. O dovadă de cât erau de prețuite atunci.

Scrierile părinților ap. au fost traduse prim dată la Paris, în 1672 iar la noi numai de vreo câțiva ani, de către niște teologi învățați după cari dăm și noi aceste extrase.

Intre părinții apostolici sunt numărați: Barnaba (tovarășul lui Pavel) Clement Romanul, Ignatie, Policarp, Herma, Papia și alții. Incepând cu numărul acesta publicăm câte ceva din aceste științe și valoroase învățături.

I. M

„HRISTOS ESTE AL CELOR SMERIȚI”

Să ne smerim deci fraților, să lepădăm toată mândria, îngîmfarea neînțelepciunea și să facem ceea ce este scris

Câteva cuvinte și pilde despre smerenie, culese din epistola I către Corinteni a sf. Clemente Romanul

Hristos este al celor smeriți, nu al celor ce se înalță cu îngîmfare peste turma sa. Sceptrul majestății lui Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos, nu a venit în strălucirea mândriei deșarte, nici a îngîmfării, deși putea, ci în umilință, precum prezisese despre el Duhul Sfânt, căci zice: „Doamne! Cine a crezut auzului nostru? Și brațul Domnului cui s'a descoperit? Vestit-am înaintea lui, ca un prunc, ca o rădăcină în pământ insetat; nu are chip, nici slavă, și l-am văzut și n'avea chip nici frumusețe, ci chipul lui era disprețuit, mai sfârșit decât chipul oamenilor; om fiind întru bătaie și durere, și știind să poarte slăbiciunea, căci s'a întors fața lui, a fost neciustit și nu a fost socotit. (Isaia cap 53)

Și iarăși el zice: „Iar eu sunt vierme și nu om, ocară oamenilor și obiect de dispreț pentru popor. Toți câți m'au văzut, m'au batjocorit, grăit-au cu buzele, clătinat-au din cap: Nădăjduit-a spre Domnul, acela să-l izbăvească, să-l mântuiască, pentru că îl voiește”. Vedeți, iubiți bărbați, cine este pilda care ni s'a dat! căci dacă Domnul s'a umilit până într'atâta, ce trebuie să facem noi, care am venit prin El sub jugul harului său?

Să fim următori ai acelora, cari

au umblat îmbrăcați în piei de capre și cojoace, și au predicat venirea lui Hristos. Vrem să zicem de prorocii Ilie și Elisei, cum și de Ezechiel, pe lângă aceasta și de aceia, cari au mărturisit. Mărturie strălucită a dat Avraam și a fost supranumit „prietenul lui Dumnezeu”; iar el privind la slava lui Dumnezeu, zice cuprins de umilință (Fac. 18, 27.) *Eu sunt pământ și cenușă.* Încă și despre Iov așa este scris (Iov 1, 1.) *Iar Iov era drept și neprihănit, adevărat, temător de Dumnezeu și se ferea de tot lucrul rău.* Totuși el însuși se învinuiește pe sine, zicând: (Iov 14, 4, 5). *Nimeni nu este curat de întindăciune, nici chiar dacă ar fi de o singură zi vieța lui.*

Dar ce să zicem despre David, căruia s'a dat o bună mărturie, către care a zis Dumnezeu: (Ps. 88, 21; I. Sam. 13, 14; Fapt. 12, 22) *Aflat-am bărbat după inima mea, pe David al lui Iesse; cu milostivire veșnică l-am uns.*

Umilința și supunerea atâtor de mulți și mari mărturisitori, ne-au făcut deci mai buni nu numai pe noi, ci și pe generațiile dinaintea noastră, cum și pe cei ce au primit cuvintele lui Dumnezeu în frică și în adevăr.

Să ne smerim deci fraților, și să lepă-

dăm toată mândria, îngîmfarea, neînțelepciunea și furiile mâniei și să facem ceea ce este scris, căci zice Duhul Sfânt: (Ier. 9, 23—24; I. Sam. 2, 10; I. Cor. 1, 31; II. Cor. 10, 17) *Să nu se laude cel înțelept în înțelepciunea lui, nici cel puternic în puterea lui, nici cel bogat în bogăția lui, ci cel ce se laudă, să se laude în Domnul, ca să-l caute pe el și să facă judecată și dreptate.* Mai ales să ne aducem aminte de cuvintele Domnului Isus, pe care le-a rostit învățând îngăduire și îndelunga răbdare, căci așa a zis: (Mat. 5, 7; 6, 14—15; 7, 1—2. 12; Luca 6, 31. 36—38) *Fiiți milostivi, ca să fiți miluiți; iertați, ca să vi se ierte; precum faceți, așa vi se va face; precum dați, așa vi se va da; precum judecați, așa veți fi judecați; precum vă purtați cu blândețe, așa vi se va arăta și vouă blândețe; cu ce măsură măsurați, cu aceea vi se va măsura.* Prin această poruncă și prin aceste îndemnări să ne întărim, ca să ne purtăm cu umilință și să ne supunem cuvintelor sale celor potrivite pentru sfinți. Zice într'adevăr cuvântul sfânt: (Is. 66 2) *Spre cine voiu căuta, decât spre cel blând și liniștit și care tremură de cuvintele mele?*

va urma

Ce spune sf. Scriptură despre smerenie și mândrie

(Mândria)

Ior către Dumnezeu — Psalm 9,25.

Nepocăință — Osia 7,10.

Mânie — Proverbe 21,24.

Certe — Proverbe 13,10; 28,25.

Duhul împilării — Psalm 9,23; 72,6,8. 85,14 (în unele psaltiri înainte cu un psalm).

Amăgirea de sine — Ieremia 49,16; Galateni 6,3;

Injosire — Proverbe 29,23; Isaia 28,3; Matei 25,12; Luca 14,11; 18,14.

Necinste — Psalm 118,78 (119,78) Proverbe 11,2; 29,23.

Ruinare — Proverbe 16,18; 17,19; 18,12.

Să luăm seama:

Romani 12,3; I Corinteni 4,7; II

continuare din pag. 3-a

Corinteni 3 5; 10,18.

Mândria este înfățișată în pilda celor cărora le place să stea în locul întâi la ospăț. Luca 14,7-14.

Exemple de mândrie luate din Biblie Constructorii turnului Babilonului — Geneza 11,4.

Israelitenji — Deuteronom 1,43,44 Sanherib. — 2 Impărați 18,35,19 22-28; II Cronici 32,12,14 21.

Amazia — II Cronici 25,19

Uzia — II Cronici 26,16-20.

Ezechia — II Cronici 32,25.

Faraon — Neemia 9,10.

Aman — Estera 5,11-13.

Efraim — Isaia 9,8,9. Osia 5,5.

Regele Asirian Isaia 10,12,13,16,

Zaharia 10,11;

Babilonul Isaia 13,11; 19; 47,3,10.

Smerenia duce la bogăție. Proverbe 22,4.

Smerenia stă înaintea bogăției. Proverbe 16,19.

Cei din urmă vor fi întâi. — Matei 19,30; 20,16; Marcu 10,31; Luca 13,30.

Fericiți cei ce au smerenia — Matei 5,3,5

Scîrbele produc Smerenia Lev. 26,41; Deut. 8,2; 2 Cro. 7,13,14 Psalm 106,12; Ieremia 13,18; Plâng. 3,19,20.

Pedepse celor ce fug de smerenie 1 Imp 21,29; 2 Cro. 7,14; 12,6,7.

Lipsa de smerenie este osîndită. Ex. 103; 2 Cro. 33,23; 36,12 Ieremia 14,10; Dan. 5,22.

Feriți-vă a desprețui pe cei săraci.

Matei 18,10.

Vai celor ce scandalizază pe unul dintre acești mici! Matei 18,6; Marcu 9,42; Luca 17,1,2.

Indemn către umilință micimea și slăbiciunea omului Iov 25,6; Psalm 143,3,4.

neputința și depedența omului, 1 Cro 29,14; Isaia 10,15; Ieremia 10,23.

1 Corinteni 4,7; 2 Corinteni 3,5 starea de păcătoșie a omului, Iov 39,37; Isaia 6,5; Dan. 9,8; Luca 5,8; Romani 7,18; 1 Corinteni 2,14.

Smerenia se descrie în pildele: Sederile mai sus la masă. Luca 14,8-11. Vameșul Luca 18,13,14

Fruncii. Matei 18,2-5; Luca 9,48.

(continuare în pagina 6)

(Smerenia)